

အပျိုစင်လုံမေချော

အိမ်ရောက်တော့သူ့ဇနီးသင်းသင်းကိုမတွေ့၍ အိမ်ဖေါ်မသန်းရွှေအားနှင့်အမ
ဘယ်သွားသလဲဟုမေးလိုက်သည်။ “အော်အကိုပြန်လာပြီလား။ အမဟိုဘက်
တိုက်ခန်းကအဒေါ်တို့အိမ်သွားနေတယ်ကျမသွားခေါ်လိုက်ရမလား” ဒီ
အခွင့်အရေးကိုစောင့်နေသောကိုဇော်ဝင်းသည်ရတဲ့အခွင့်အရေးကိုလက်မ
လွှတ်စေရန်။စဉ်းစားရင်း “မခေါ်ပါနဲ့ဟာ။နေပလေ့စေ။” “အော်။ ဒါဖြင့်အကို
လဘက်ရည်သောက်မလား။

ကျမသွားဖျော်လိုက်မယ်လေ” “အေး ကောင်းသားဘဲ” ဆို၍သူ၏ဝတ်ထား
သောတိုက်ပုံချွတ်၍ “ရော့ သန်းရွှေ။ အကိုအကစီအ ခန်းထဲမှာသွားချိတ်
ထားစမ်း” ဟုဆိုရပြီးလှမ်းပေးလိုက်သည်။ ဘာမျှသိရှာသောမသန်းရွှေမှာက
ပြာကသီလှမ်းယူပြီး။အိမ်ခန်းတွင်းသို့ဝင်သွားသောအခါ။အကြံယူနေသော
ကိုဇော်ဝင်းကနောက်မှထလိုက်သွားပြီးအခန်းတံခါးကိုပိတ်လိုက်သောအခါ။မ
သန်းရွှေခမျာ “ဟင် အကိုဒါဘာလုပ်မလို့လဲ” “ဘာမှမလုပ်ပါဘူး ညီမကို
အကို ချစ်မလို့ပါ။”

“ဟင့်အင်း အကိုကျမကြောက်တယ်ဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့ အကို” ကိုဇော်ဝင်းသည် အခန်းတံခါးကိုပိတ်ပြီးမသန်းရွှေအနားသို့ထိုးဝင်လာနေပြီး။ “မကြောက်ပါနဲ့ ညီ မရယ်အကိုဟာလေညီမကိုချစ်နေတာကြာပြီ။ဒီလိုအခွင့်အရေးမကြုံလို့ စောင့်နေရတာ။အခုမှဒီအခွင့်အရေး “ကံတော့တယ်” ဆိုပြီးမသန်းရွှေ အားတင်းပွေ့ပြီးပါးနှစ်ဘက်ဘယ်ပြန်ညာပြန်နမ်း၍။ကုတင် ပေါ်သို့တင်လိုက် ပြီးဖက်ထား၏။ မသန်းရွှေလဲအမျိုးမျိုးညှင်းဆန်ရုန်းကန်သော်လဲလျှောင့်အိမ် ထဲမိနေတဲ့ငှက်သတ္တဝါပမာမျက်ရည်ကျင့်ကျွေးနေသော်လဲ အချိုးနှီးသာကို ဇော်ဝင်းသည်သူ့ရဲ့လိုအင်ဆန္ဒပြည့်ဝရေးကိုသာအဓိကထားပြီးကျိုးစား နေသည်။ “တိတ်ပါကွယ်မငိုပါနဲ့အကိုကညီမကိုတကယ်ချစ်နေလို့ပါ” ဆိုပြီး ပါးနှစ်ဘက်ကိုမွှေးမွှေးပေး လိုက်ပါးစပ်ခြင်းတွေ၍စုတ်လိုက်လုပ်ပေးနေလေ သည်။

မသန်းရွှေမှာအပျိုတော်ဝင်စ ၁၆နှစ်အရွယ်အသက်နှင့်မလိုက်အောင် ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်မှာအ ဆင်ပြေပြီး။ရင်၃၁။ တင်၃၆လက်မရှိ၍ငါးရံကိုယ် အနေအထားရှိလေတော့ကိုဇော်ဝင်းမပြောနဲ့စာရေးသူ။စာဖတ်သူတွေရော သရေကျလောက်တဲ့အချိုးအဆစ်ပြေပြစ်သူတယောက်ဖြစ်သည်။ ကိုဇော် ဝင်း၏အပြုအစုနှင့်အကြမ်းဖက်နေသည်ကိုမလွန်ဆန်နိုင်သောမသန်းရွှေခမျာ မှာတောင်းပန်၍မ ရသည်ဖြစ်၍ငြိမ်နေလေသည်။ ထိုအခါကိုဇော်ဝင်းသည်

တဆင့်တက်၍မသန်းရွှေ၏အကဝိဇ္ဇာကျယ်သီးများကိုတလုံးစီဖြုတ်ရင်းပါး
နှစ်ဖက်ကိုမွှေးလိုက်ပါးစပ်ချင်းတွေ၍စုတ်လိုက်လုပ်ပေးရင်းပေါ်ထွက်လာ
သောမသန်းရွှေ၏ လက်အကြမ်းပုဂံအလုံးသာသာရှိသောဝင်းဝါဖေါင်းကြွနေ
သောနှိပ်နှစ်လုံးကို တဘက်သောလက်ကအအားမပေးဘဲ ဖျစ်လိုက်ညှစ်ပလိုက်
ပွတ်လိုက်အမျိုးမျိုးပြုစုပေးနေလေတော့မသန်းရွှေခမျာလူးလွန်တုန်လှုပ်
ရုန်းကန်လာရင်း” လွှတ်ပါအကိုရယ်တော်ကြာမမလေးပြန်လာရင်အဆူခံနေ
ရပါအုန်းမယ်” “အို ဒီအတွက်ဘာမှမပူပါနဲ့ကွယ်။

နှင့်အမဟိုဘက်တိုက်မှာဖဲသွားကစားနေတာပါ။တော်တော် နဲ့ပြန်မလာပါ
ဘူး” “ဟင့် အင်း အကို ဟင့်အင်း ညီမကြောက်တယ်” “မကြောက်ပါနဲ့
ညီမရယ်အကိုတယောက်လုံးရှိသားဘဲအကိုတာဝန်ယူဖြေရှင်းပေးပါမယ်”
ဆိုကာ မသန်းရွှေရဲ့နှိပ်နှစ်လုံးကိုဘယ်ပြန်ညာပြန်၍ပါးစပ်နဲ့စို့လိုက်လျှာနဲ့ထိုး
လိုက်လုပ်ရင်းလက်တဖက်ကမ သန်းရွှေ၏ပေါင်ကြားထဲမှစောက်ခုံလေးပေါ်
သို့တင်လိုက်၏။ ထိုအခါမသန်းရွှေသည်မျက်လုံးမျက်ဆံပြူးသွားပြီးချွေးသီး
ချွေးပေါက်ကျလာခါပေါင်နှစ်ချောင်းကိုစေ့၍ လိမ်ထားရင်း “မလုပ်ပါနဲ့အကို
ရယ်ညီမကိုသနားပါ။ရှိခိုးပါရဲ့” ဟုတတွတ်တွတ်တောင်းပန်နေ
ရှာသည်။ “အေးပါညီမရယ်။အကိုညီမကိုသနားလို့ချစ်လို့ယခုလိုကြံတာပါ”
ဟုဆိုကာမသန်းရွှေရဲ့ပေါင်နှစ်ချောင်းကိုတွန်းဖယ်ပြီး။စောက်ခုံလေးပေါ်
လက်ရောက်အောင်ကြိုးစာနေပြီး၊ သူ၏ကြမ်းတမ်းသောလက်များဖြင့်ပွတ်

သပ်ပေးနေသောအချိန်မှာသူ၏မာကျောတုတ်ခိုင်သော လီးကြီးသည်ပုဆိုး
ကြားထဲမှတွန်းကန်ရုန်းထွက်နေ၏။

“ညီမရယ် အကိုရဲ့ဆန္ဒကိုလိုက်လျှောပါလားဟင်” ဟုဆိုကာမသန်း
ရွှေ၏လက်တဖက်ကိုဆွဲ၍သူ ၏တောင်မတ်နေသောလီး” ကီပေါ်သို့တင်
ပေးလိုက်သောအခါမသန်းရွှေမှာတုန်လှုပ်ချောက်ချားသွား ပြီး။

“အောင်မယ်လေး” ဟုလန့်၍အော်လိုက်မိသည်၊ မှန်ပါသည် လန့်မည်ဆိုလဲ
လန့်လောက်ပါ၏။ကိုဇော်ဝင်း၏လီးကြီးရဲ့အတိုင်းအထွာမှာလဲအရှည်
ဖလက်မလုံးပတ်စီးကရက်ဘူးခွန်ကွဲလောက်တော့မသန်းရွှေခမျာပိုမို၍ပင်
ကြောက်စိတ်ဝင်သွား၏။ “မလန့်ပါနဲ့ညီမရယ်။ဒီလီးကြီးဟာလေတွေ့လိုက်တဲ့
အမျိုးသမီးတိုင်းစွဲမက်ပါတယ်။” “ဘာကိုစွဲမက်တာလဲဟင်” “ဘာကိုစွဲမက်
တယ်ဆိုတာကိုညီမကိုရှင်းပြနေမဲ့အစားလက်တွေ့အကိုလိုးပြလိုက်ရင် ညီမ
သိချင်တဲ့အဖြေပေါ်လာပါလိမ့်မယ်။

ညီမကမရုန်းမကန်ဘဲအကိုရဲ့အလိုကိုလိုက်ရင်းညိမ်ညိမ်နေပြီးမှိုန်းနေပါ
အရသာစွဲမက်စရာတွေ့ရစေမယ်” မသန်းရွှေသည်အမျိုးမျိုးရုန်းကန်
တောင်းပန်အသနားခံညားသော်လဲမရတော့ဘူးဆိုတာသိနေတော့ ကိုဇော်
ဝင်းရဲ့ဆန္ဒကိုဖြည့်စီးပေးရန်စိတ်ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့သည်၊ ကိုဇော်ဝင်းသည်

အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်သူဖြစ်၍မသန်းရွှေရဲ့အနေအထားကိုသိသူဖြစ်၍။သူ၏
လီးကြီးကိုမသန်းရွှေ၏နှုတ်ထွတ်ထွတ်လက်လေးများဖြင့်ဆုတ်နယ်ခိုင်းရန်
လွယ်ကူနေသောအခါ။ မသန်းရွှေကလဲအလိုက်သိစွာနှင့်ဆုတ်နယ်ပေး
နေသည်။ ကိုဇော်ဝင်းကလဲမသန်းရွှေရဲ့စောက်ခုံလေးပေါ်သို့လက်ဖြင့်ပွတ်
လိုက် ။စောက်စေ့ကိုကလိလိုက်လုပ်ပေးရင်းလက်ဖြင့်စောက်ခေါင်းထဲကိုမွှေ
ပေးလိုက်ရာ မသန်းရွှေမှာခါတ်လိုက်သကဲ့သို့တွန့်လိမ်တက်သွားပြီး “အောင်
မလေး။အလေး အမေ အား” ဟု အော်လိုက်ခါ။

ကိုဇော်ဝင်းသည်မသန်းရွှေပါးစပ်ကိုပိတ်ရင်းသူ၏မာကျောတုတ်ခိုင်နေသော
လီးကြီးဖြင့်စောက် ခေါင်းထဲထိုးသွင်းရန်မသန်းရွှေ၏လျှောကျနေသောထမီ
ကိုခြေဖြင့်တွန်းကန်ချလိုက်သည်။ မသန်းရွှေသည်ယောက်ျားများနှင့်တခါဘူး
မှမကြုံတွေ့ဘူးသောအပျိုဖြစ်ပြန်သည်မို့ကိုဇော်ဝင်း၏ ပြုစုပေးမှုကြောင့်
ကာမအရသာကိုခံစားရင်းစောက်ခေါင်းထဲမှအရေကြည်များကျဆင်းကာတ
ဟင်း ဟင်း ဖြစ်ခါငြိမ်နေလေသည်။ ထိုအချင်းအရာကိုစောင့်ဆိုင်းသိနှင့်လေ
သောကိုဇော်ဝင်းသည်မသန်းရွှေထမီကျွတ်သွားပြီးမိမွေးတိုင်းဖ မွေးတိုင်း
ပင်ကိုနှူးခွံဖေါင်းကြွနေသောစောက်ဖုတ်လေးကိုကြည့်ရင်း။ “ညီမရယ် အကို
လေဒီလိုကြည့်လို့ကောင်းပြီးနှူးခွံနေတဲ့စောက်ဖုတ်လေးမျိုးမတွေ့ဘူးသေးဘူး။

ညီမလေးဟာလူကလဲချစ်စရာကောင်းစောက်ဖုတ်လေးဟာလဲလိုးချင်စရာ
ကောင်းအောင်အကိုဘဝင် ခိုက်နေတာဘဲ။” “ကဲပါအကိုရယ်အခုမှတော့မှမ
ထူးတော့ပါဘူး။ အချစ်တည်ကာချဲ့ပြီးစကားကြောရှည်မနေပါနဲ့မြန်မြန်အကို
ဆန္ဒပြည့်အောင်လုပ်ပါတော့ညီမခွင့်ပြုပါပြီ ၊တော်ကြာမမပြန်လာလို့အားလုံး
ဒုက္ခတွေ့နေ အုံးမယ်” ကိုဇော်ဝင်းသည်မသန်းရွှေရဲ့ခွင့်ပြုချက်ရသောအခါ
သူ၏လီးကြီးကို။ “ ကိုင်းငါ့သားကြီးမြိန်ရေရှက်ရေလိုးရတော့မယ်” ဟုဆို
ကာမသန်းရွှေကိုကုတင်ပေါ်ပက်လက်လှန်ချပြီး၊ ဒူးနှစ်လုံးထောင်၍လက်နှစ်
ဘက်ကမသန်းရွှေ၏ထောင်နေသောဒူးနှစ်လုံးကို ဖိချပေးလိုက်ရာပေါင်တန်
နှစ်ချောင်းကားသွားပြီးပေါင်ကြားထဲမှ ဝင်းဝါမောက်ကြွနေသောစောက်ဖုတ်
ကလေးပြူးထွက်လာတော့သည်။

ထိုအခါကိုဇော်ဝင်းသည်မသန်းရွှေ၏ပေါင်နှစ်လုံးကြားမှာဆောင့်ဆောင့်
ထိုင်၍စောက်ဖုတ်နှင့်လီးချိန်သ ံးကိုက်အောင်အသင့်ပြင်လိုက်၏။ မသန်း
ရွှေသည်အက စီချလုံချည်မရှိကိုယ်လုံးတီးဖြစ်နေသောသူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်
အောက်ပိုင်းကိုကြည့်၍ရှက်သွေးဖြာကာမျက်နှာကိုလက်ဝါးနှင့်အုပ်ထားလေ
သည်။ ကိုဇော်ဝင်းသည်မသန်းရွှေ၏ပြူးထွက်နေသောစောက်ခုံကြားမှ
စောက်စေ့လေးကိုလက်မနှင့်အသာမ၍ သူ၏လီးကြီးကိုတုတ်ထားလိုက်
သောအခါ။

မသန်းရွှေသည်ဖိုမထိတွေ့မှု၏အရသာကိုအပြည့်အဝခံစားရင်းကိုဇော်
ဝင်း၏လီးထိပ်သို့တွန့်တက်လာ၏။ ကိုဇော်ဝင်းသည်မသန်းရွှေ၏အရိပ်အကဲ
ကိုကြည့်ကာ သူ၏လီးကြီးအားမောင်းတင်၍ဒစ်မြှုပ်ရုံ ထိုးသွင်းလိုက်ရာ။ ဗျစ်
ဗျစ် ဗျစ် ဖွတ်နှင့်အတူ။ “အောင်မလေး အကို ကျွတ်ကျွတ် နာတယ်အကိုနာ
တယ်။ အိအမေရီး” ဟုဆိုကာကိုဇော်ဝင်း၏လီးကြီးကိုဆွဲဖယ်၍စောက်ခုံ
လေးအားလက်နှင့်အုပ်ထား၏။ ကိုဇော်ဝင်းသည်သူ၏လီးကြီးကျွတ်
သွား၍ကြည့်လိုက်သောအခါ။ လီးထိပ်တွင်သွေးများပေနေသည်ကိုတွေ့၍
မျက်လုံးပြူးသွားပြီးစောက်ဖုတ်လေးမှထွက်နေသောသွေးများကိုလက်နှင့်
သုတ်ပေးနေ၏။ “အဟင့်အဟင့်အိုရီးကျွတ်ကျွတ်တော်ဘီအားတော်တော့
အကို။ ကျမအဖုတ်ကွဲသွားပြီ။ အားစပ်ပြီးနာလိုက်တာအကိုရယ်၊ အားရီး
ကျွတ်ကျွတ်” ကိုဇော်ဝင်းသည်သူ၏ဒေါ်မာန်ကြီးသောလီးကြီးအတွက်အမျိုး
မျိုးကြိုးစားထားသော်လည်းမ အောင်မြင်စေချွေးများပြန်နေ၏။ “တော်ပါ
တော့အကိုရယ်။ ကျွတ် ကျွတ် နာတယ်။ ကျမစောက်ပတ်အမှေးကွဲသွားပြီထင်
တယ်၊ စပ်ဖြင်းဖြင်းဖြစ်နေတယ်။

မနက်ဖန်တနင်္ဂနွေနေ့မဟုတ်လားအကိုမနက်ဖန်မှအကိုသဘောလုပ်ပါ
နော်” ဆို၍တောင်းပန်ရှာသည်။ ကိုဇော်ဝင်းသည်အမျိုးမျိုးလှည့်စားပေမဲ့မရ
တဲ့အဆုံးလက်လွှတ်လိုက်ရသောလဲ။ သူ၏လီးကြီးကတော့ တောင်ဆဲပင်ရှိ

နေ၏။ မသန်းရွှေအဝတ်များဝတ်၍အခန်းတံခါးဖွင့်ပြီးကွတကွတနှင့်ခြေလှမ်း
မမှန်ဘဲအထွက်တွင်။ သင်းသင်းပြန်ရောက်နှင့်မျက်နှာခြင်းဆိုင်တွေ့လိုက်
သောအခါမသန်းရွှေမျက်လုံးပြူး၍ခေါင်းကြီးသွား၏။ “ဟဲ့ သန်းရွှေ အခန်း
ထဲညီး။ဘာဝင်လုပ်တာလဲ။ဟာအပြင်ကတံခါးလဲပိတ်မထားဘူး” တုန်တုန်ရီရီ
ဖြင့် “ဘာ ဘာ မှမလုပ်ပါဘူး အကိုပြန်လာလို့ကော်ဖီဖျော်ပြီးသွားပို့တာပါ”
“အော် ကိုဇော်ရောက်နေပြီးလား” ဆိုကာသင်းသင်းအခန်းထဲဝင်သွား
သောအခါ။ ကုတင်ပေါ်တ ဖက်စောင်းပြီးအိပ်နေသောကိုဇော်ဝင်းဘေးမှာဝင်
ထိုင်ပြီး “ဟင် ကိုဇော်ဘာဖြစ်လို့အိပ်နေတာလဲ။

နေမကောင်းဘူးလား ဟင်” “ကောင်းပါတယ်ကွာ” ဟုဆိုကာသင်းသင်း
ဘက်လှည့်၍သင်းသင်းရဲ့ကိုယ်လေးအားပွေ့ဖက်ပြီး ကုတင်ပေါ်ဆွဲတင်
လိုက်၏။ “အို အို ကိုဇော်ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲအခုနကောင်မလေးနဲ့စခမ်းသွား
နေတယ်ထင်တယ်” “ဟာ သင်းကလဲကွာမဟုတ်တာ။အကိုသောက်ဖို့
ကော်ဖီလာပို့တာပါ” ဟုဖြေရင်းသင်းသင်းရဲ့ ပါးပြင်နှစ်ဖက်ကိုမွှေးမွှေးပေးပြီး
ထမီကိုချွတ်မည်အပြုတွင်။ “အိုကိုဇော်နေအုံးဟိုအခန်းတံခါးသွားပိတ်အုံး
မယ်” တံခါးပိတ်၍ပြန်လာပြီး။ ကုတင်ပေါ်ကိုယ်လုံးတီးဖြင့်လဲလျောင်းနေ
သောကိုဇော်နှင့်အတူမတ်နေသောလီ ့းကြီးကိုကြည့်၍။ “ဒီကနေ့ဘယ်လို
ဖြစ်တာလဲကိုဇော်။ထူးခြားလှချည့်လားဟင်။” “ဘာထူးခြားလို့လဲသင်းအကို

စနေနေ့မိုးရိုးကပြန်လာပြီးဟောဒီကဇနီးမယားလေးကိုမတွေ့လို့စဉ်းစားနေ
တုံး။ ဖြိုးဆို ဟောဒီမယားချောရောက်လာတာပါဘဲ။ ကဲကွာလာစမ်း
ပါ။” ဆို၍သင်းသင်းလက်ကိုလှမ်းဆွဲပြီးရင်ခွင်ထဲသွင်းခါ။ သူ၏အရှိန်မပြေ
သေးဘဲတောင်နေသောလီးကြီးကိုသင်းသင်း၏လက်ထဲသို့အ ပ်လိုက်
သောအခါ။

“အိုဟို ဒါကဘယ်လိုနေပါလိမ့်။ ကိုဇော်အဖြစ်သဲလွန်းပြီထင်တယ်။” “အဖြစ်
သဲတာမဟုတ်ဘူးသင်း အကိုရုံးကပြန်လာတာသင်းနဲ့အချစ်ခြင်းဖလှယ်မလို့
စိတ်ကူးယဉ် လာတာပါ” “အဖြစ်မသဲပါနဲ့ကိုဇော်ရယ်။ အခုနသန်းရွှေအခန်းထဲ
ကထွက်လာတာမူမမှန်ဘူး။ ကိုဇော်ဘာလုပ် လိုက်သလဲဟင်” “ဟာ မဟုတ်ရ
ပါဘူးသင်းအရမ်းမဲ့မစွတ်စွဲပါနဲ့” ဟုပြောရင်းသင်း၏ပေါင်းကြားထဲမှဖေါင်းပွ
ပွ စောက်ဖုတ်လေးကိုပွတ်ရင်း။ ထမီချွတ်မည်အပြုတွင်သင်းသင်းက
အလိုက်သိစွာ “အို နေအုံး သင်းအဝတ်အစားတွေချွတ်ပေးမယ်ကိုဇော်လဲ
အားလုံးချွတ်လိုက်နော်” ဟုဆိုကာ ကုတင်အောက်တနေရာတွင်
မတ်တတ်ရပ်၍။ အက ၀ီ။ လုံချည်များချွတ်ချလိုက်သောအခါပင်ကိုယ်အလှ
ပိုင်ရှင်သ င်းသည်မိမိတိုင်းဖမ္မေးတိုင်းကိုယ်လုံးတီးဖြစ်သွားတော့သည်။
ထိုအခါကိုဇော်သည်သူ့အဝတ်များချွတ်ပြီး၍သင်းသင်းရှိရာသို့အပြေးလေး
သွားကာပွေ့ဖက်ပြီးကုတင်ပေ ဝါသို့တင်ကာ။ သင်း၏ဖြူဖွေးဖေါင်းကြွနေ

သည့်စောက်ဖုတ်လေးကိုလက်နှင့်ပွတ်လိုက်ပြုး ထွက်နေသောစောက်စေ့
လေးကိုမွှေလိုက်နှင့်စိတ်ကြိုက်ပြုစုပေးလိုက်သောအခါ။

သင်းသင်းသည်ငါးပြေမဆားပက်သလိုတွန့်လိမ်ပြီးကော့ကာကော့ကာနှင့်
စောက်စေ့လေးဟာ ပြုးထွက်လာပြီးအရေကြည်များစီးဆင်းထွက်ပေါ်လာ
တော့သည်။ သင်းသင်းသည် တဟင်းဟင်းဖြစ်လာပြီး “ယားတယ်ကိုဇော်
ရယ် လိုးမှသာလိုးစမ်းပါ” “ဧည့် သင်းကလဲကွာလိုးပါမယ်ဒီလိုတယုတရပြုစု
ပေးမှယောက်ျားနဲ့မိန်းမဆက်ဆံတဲ့အခါလိုးကြတဲ့အ ခါအရသာတွေ့လာနိုင်
တယ်ကွ” ဟုဆို၍စောက်စေ့လေးကိုပွတ်၍ ကလိပေးနေပြီးလိုးရန်
ဟန်ပြင်၍သင်းသင်း၏ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကိုသူ၏ခါးကိုအခွခိုင်းပြီး
သူ၏တုတ်ခိုင်နေသောလီးကြီးနှင့်စောက်စေ့ထိ ပ်ထိလိုက်ခွာလိုက်လုပ်နေ၏။
ထိုအခါသင်းသင်းသည်ကိုဇော်ခါးကိုညှပ်၍။သူမ၏စောက်ပတ်နှင့်ထိအောင်
ရှေ့ကိုထိုးထိုးတက်လာပြီး “ကိုဇော်ကလဲအထဲရောက်အောင်လိုးတော့လေ”
ဟုဆို၏။ ကိုဇော်ဝင်းသည်သင်းသင်း၏အခြေအနေကိုသိနှင့်ပြီး။

ဒစ်မပ်ရုံထိုးသွင်းပေးလိုက်ရာ။ “အိုး ဟိုး ဟိုး ရှိုး အောင်မလေးဖြေးဖြေးကို
ဇော် ဖြေး ဖြေး ကျွတ်ကျွတ်” ထိုအခါကိုဇော်ဝင်းသည်စောက်ခေါင်းထဲအား
သူ၏လီးကြီးကိုဒစ်ပီ မပ်ရုံသွင်းထားရာမှပြန်ဆွဲနှုတ်မည်အပြုတွင် “အိုကို

ဇော်မနှုတ်လိုက်နဲ့လေဒီအတိုင်းထား” ဟုဆိုကာခြေနှစ်ချောင်းနှင့်မလွတ်တမ်း
ညှပ် ထားလေသည်။ “နဲ့နဲ့လောက်လျှော့စမ်းပါအုံးသင်း အခုလိုလုပ်ထား
တော့ကိုဇော်လိုးအားမရှိဘူးပေါ့” ဆို၍သင်း၏ပေါင်နှစ်ချောင်းကိုလက်နှင့်
ဖယ်ချပြီး။လီးကြီးကိုတဝက်ဝင်အောင်ဖိလိုးပေးလိုက်သောအခါ။ ဗျစ် ဗျစ်
ဖြင့်တဝက်ဝင်သွား၏။ “အောင်မယ်လေး အိုး ရှိုး ကျွတ်ကျွတ် အား။ကိုဇော်ခ
နလေးနားထားပါ အို ကျွတ်ကျွတ် နာလွန်းလို့ပါ။” “သင်းသင်းကလဲကွာ နဲ့နဲ့
တော့အောင့်ပြီးနေပါတော်ကြာအရှိန်ရလာတော့မနာတော့ပါဘူး။ ကောင်းလာ
မှာပါ” ဆို၍ကျန်တဝက်ကိုထိုးသွင်းလိုက်ရာ။ “အောင်မယ်လေး အမေ အို
ရှိုး ကျွတ် ကျွတ် ကိုဇော် အောင့်လိုက်တာခနလေးရပ်ပါ။ရှိုး ကျွတ် ကျွတ်”
ကိုဇော်ဝင်းသည်ဝင်နေသောလီးကြီးကိုနှုတ်မည်ဟု ဟန်ပြင်နေစဉ် “ကိုဇော်
အကုန်မနှုတ်နဲ့လေ။ချန်ထားအုံး သင်း အံကိုကြိတ်ပြီးအောင့်ခံပါ့မယ်။

” “အေးဒါမပေါ့သင်း ကိုဇော်ဖြေးဖြေးခံနိုင်ရုံလိုးပေးပါမယ်” ဆိုကာသွင်း
လိုက်နှုတ်လိုက်တချက် ခြင်းလိုးပေးရာသင်းသင်းသည်အောက်မှဖင်ကြွလာ
ပြီး။ “အို ကျွတ် ကျွတ် အား ရှိုး အမေ့ဖြေး ဖြေးဖြေးနော် ဟုတ်ပြီ ကိုဇော်
ဖြေးဖြေး အား” “ဘယ်နှယ်နေသလဲသင်းခံနိုင်ပြီလား ကောင်းရောကောင်းရဲ့
လားဟင်” “ဟုတ်ကဲ့ကိုဇော်ကောင်းပါတယ်ဒါပေမဲ့နဲ့နဲ့တော့အောင့်တယ်။
နာတယ်” “အေးလေ တအောင့်လောက်အံကြိတ်ထားပါ” “ကိုဇော်အရှိန်

လေးနဲ့လိုးတော့မယ်နော်” “ဟုတ်ကဲ့ သင်းအောင့်ထားပါမယ်” ထိုအခါကို
ဇော်ဝင်းသည်အချက်မှန်မှန်လိုးပေးနေရာ ဖွတ် ဗျစ် ဖတ် ဖတ် “အလို လေး
လေး ကိုဇော် ကောင်း ကောင်းလိုက်တာ အမလေး ကျွတ် ကျွတ် ရှိုး အား။
ဟုတ်ပြီ အရှိန်ရလာပြီးကိုဇော် လိုး လိုး” ဟု သင်းသင်းသည်ကုတင်ဘောင်
ကိုတအားဆုတ်ကိုင်၍ လူးရင်းလှိမ့်ရင်းမျက်စေ့ကိုစုံမှိတ်ထားလေသည်။
ထိုအခါကိုဇော်ဝင်းသည်အချက်ပိုင်ပိုင်နှင့်မှန်မှန်လေးအချက်ပေါင်း၅၀-ခန့်
လိုးပေးလိုက်ရာ။ ဖွတ် ဗျစ် ဖတ်ဖတ် မလပ် စွပ် စွပ် မည်ကာသင်းသင်းလဲ
ကော့ကာပြန်ကာလူးကာဖြင့်နှစ်ဦးသား အမောဆိုက်နေကြတော့သည်။

“ကိုဇော်ဒီနေ့ သင်းလေမမအေးတို့နဲ့အထူးဝိုင်းစီစဉ်ထားတယ်။ ကိုဇော်လိုက်
မယ်မဟုတ်လား ဟင်” “မလိုက်ချင်ပါဘူးကွာ။ သင်းသွားကစားနှင့်ပေါ့။ကို
ဇော်သွားစရာရှိလို့ပြန်လာမှလိုက်လာခဲ့မယ်” “ဒါဖြင့်သင်းသွားနှင့်မယ်။ကို
ဇော်လာဖြစ်အောင်လာခဲ့နော်” ဆို၍သင်းသင်းသည်မအေးအေးတို့
တိုက်ခန်းဘက်သို့ထွက်သွားသည်။ အကြံသမားကိုဇော်ဝင်းသည်
အဝတ်အစားလဲဟန်ဆောင်ပြီး။ မသန်းရွှေရှိရာသို့သွား၍မသန်းရွှေအား
ပွေ့ဖက်ပြီးအိပ်ခန်းအတွင်းသို့ခေါ်သွားလေသည်။

မသန်းရွှေခမျာလဲမနေ့ကသူမကတိအတိုင်းမညင်းဘဲကိုဇော်ဝင်းခေါ်ရာသို့
လိုက်ပါသွားလေသည် “ညီမ မနေ့ကဘယ်လိုနေသလဲဟင်” ဟုဆိုကာကု
တင်ပေါ်အလိုက်သင့်တင်၍ပါးနှစ်ဖက်ကို မွှေးမွှေးပေးရင်း။အက ဝိဇ္ဇာ
ကြယ်သီးများဖြုတ်နေ၏။ “မနေ့ကမမသင်းရှေ့မှာဟန်ဆောင်သွားရပေမဲ့။နာ
လိုက်တာလမ်းလျှောက်မရအောင်ဖြစ်သွားတာဘဲအကို ရယ်” “အခုဘယ်လို
နေသေးလဲဟင်” “ဘယ်လိုမှမနေပါဘူး။ရောင်နေသလိုနခမ်းတွေဖေါင်းပြီး
ကြွတ်ကံနေတယ်အကိုရဲ့” “အေးဒီလိုဆို ဒီကနေ့မနာအောင်အကိုပြုပြင်ပြီး
လိုးပေးပါမယ်။” ဆိုကာမသန်းရွှေ၏ထမီကို ချွတ်၍ပေါ်ထွက်ပြုးမောက်ဖေါ
င်းကြွနေသောစောက်ဖုတ်လေးကိုသေချာစွာကြည့်နေလေသောအခါ။ “အို
အကိုကလဲရှက်ပါတယ်ဆို။ အဟင့်” “မရှက်ပါနဲ့ညီမရယ်။

အခုလိုဖိုမဆက်ဆံတယ်လိုးတယ်ဆိုတာအေးအေးဆေးဆေးပြုစုပြီးမှလိုးရင်
အင်မ တန်အရသာရှိတာညီမရဲ့။ ကဲညီမအက ဝိဇ္ဇာတွေအားလုံးချွတ်လိုက်ပါ။
မရှက်ပါနဲ့ဒီအိမ်ထဲမှာညီမနဲ့ ဒီအိမ်ထဲမှာညီမနဲ့အကိုဘဲရှိတယ်ဥစ္စာချွတ်
လိုက်ပါညီမရယ်။ မသန်းရွှေသည်ကိုဇော်ဝင်းခိုင်းသမျှကိုမညင်းတော့ဘဲအ
လိုက်သိစွာအားလုံးကိုချွတ်လိုက်သောအခါ အင်မတန်မှကြွကြွရွရွရှိလှသော
စောက်ခုံကြားမှပြုးထွက်နေသောစောက်စေ့လေးက ကိုဇော်ဝင်းကိုဖိတ်ခေါ်
နေဟန်ရှိတော့သည်။ ကိုဇော်ဝင်ကလဲမသန်းရွှေ၏ကိုယ်လုံးတီးအလှကို
ကြည့်ရင်းတောင်ပူစာလိုနို့နှစ်လုံးကိုဘယ်ပြန်ညာပြန်စို့ ပေးရုံတင်မကစောက

ဖုတ်လေးအားလက်နှင့်အချက်-၂၀ခန့်အုပ်ပေးပြီးပွတ်ပေးလိုက် သောအခါ
စောက်ခုံလေးသည်ဖောင်းကြွလာတော့သည်။

“အို အကိုလဲဘယ်လိုလုပ်တာလဲနာလိုက်တာ။ ကျွတ် ကျွတ်” “အသာနေပါ
ညီမရဲ့ဒါမှလိုးတဲ့အခါမနာမှာညီမအတွက်လုပ်တာပါ” ဆိုပြီးစောက်စေ့လေး
ကိုလက်ညှိုးလက်မညှပ်၍ဆွဲလိုက်နှင့်။ လက်တဆစ်လောက်စောက်ခေါင်းထဲ
ထိုး၍မွှေပေးလိုက်ရာ။ “အမေလေး အကိုနာတယ် ကျွတ် ကျွတ် အဟင့် အို
ယားလိုက်တာ” ဆို၍မသန်းရွှေသည် အောက်မှငါးဖယ်လူးသလိုလူးနေ၏။
“အကို လိုးပါတော့ ညီမခံနိုင်ပါပြီ” “အို ညီမကလဲသိပ်လောမကြီးနဲ့လေ။
ညီမနာမှာစိုးလို့သွေးပူလာအောင်စောက်ဖုတ်လေးဖောင်း ကြွလာအောင်။အကို
ကပြုစုပေးတာ” ဆို၍စောက်ခေါင်းထဲသို့လက်ညှိုးနဲ့ထိုးကလိမွှေပေးနေရာ။

“အို အကိုယားတယ် ယားတယ် လိုးပါတော့ညီမဘယ်လိုနေရမှန်းမသိတော့
ဘူး” ထိုအခါကိုဇော်ဝင်းသည်။မသန်းရွှေရဲ့အခြေအနေကိုကြည့်ပြီး။ စိတ်ကြို
က်လိုးရန်ပြင်နေသော်လည်း။ ဒီတခါအလိုးမတော်ရင်တခုခုဖြစ်သွားပါက
နောက်အရှည်မလိုးရတော့မည်စိုး၍ သူ၏လီးကြီးကိုတံထွေးစီးပိုင်နေအောင်
သုတ်ပေးပြီး။ မသန်းရွှေစောက်ပတ်ဝကိုတော့၍ဒစ်မပ်ရုံထိုးသွင်းလိုက်ရာ ဗျစ်
ဗျစ် ဗျ ဟုမြည်သံနှင့်အတူ “အောင်မယ်လေး အကိုရယ်နာလှချည်ရဲ့သေပါပြီ

အင်း ကျွတ် ကျွတ် အား အကိုခနလေး။ အို ရှိုး ခနလေး နေပါဦး နော်” ဟု ဆိုလေရာ။ ကိုဇော်ဝင်းသည်ဆက်မသွင်းသေးဘဲရပ်ထားပြီး။

တံထွေးနှင့်သူ၏လီးကြီးအရင်းကနေလိမ်းပေးနေ၏။ “ကျွတ် ကျွတ် အကိုဆက်လိုးလို့ဖြစ်ပါမလား။ အားသိပ်နာတာဘဲ အား ရှိုး ကျွတ် ကျွတ်” “ဖြစ်ပါတယ်ညီမရဲ့အစမို့ပါ။တော်ကြာအရှိန်ရလာလို့သွေးပူလာရင်အင်မတန်ကောင်းလာမှာ” ဆို ချဲ့နဲ့နဲ့ ဖိသွင်းလိုက်ရာ ဗျစ် ဖွတ် “အောင်မလေး အမေရေ။ အား ရှိုး ကျွတ် ကျွတ် အကိုဖြေး ဖြေး လိုးနော်။ရပ်မထားနဲ့လေ လိုး လိုး အမေ့အိုး ရှိုး ကျွတ် ကျွတ်” ကိုဇော်ဝင်းသည်မသန်းရွှေရဲ့အရိပ်အကဲကြည့်၍သူ၏လီးကြီးအားအဆုံးထိုးသွင်းရာ။ဗျစ်ဗျစ်ဖွတ်ဖွတ် “အမေလေး သေပါပြီ အို အကိုမရပ်နဲ့ ဆက်လိုး အားကောင်း ကောင်းလိုက်တာ ဟုတ်ပြီ အကို လိုး လိုး အား ဟာ ကောင်းလိုက်တာ ဟင်း” ကိုဇော်ဝင်းသည်မသန်းရွှေအရှိန်ရလာပြီဖြစ်၍။

မှန်မှန်လေးအချက်ပေါင်း၃၀-ခန့်လိုးပေးလိုက်ရာ ဖွတ် ဗျစ် ပလပ်စွပ် ဖွတ် ပလပ်စွပ် ဖတ်၊ “ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ပြီ။လိုး လိုး အောင်မလေးကောင်း ကောင်းလိုက်တာအကိုရယ် ဟင်း။” အသံနှင့်အတူနှစ်ဦးသားဟောဟဲဖြစ်ကုန်ကြလေတော့သည်။ ကိုဇော်ဝင်းသည်ရေမိုးချိုးပြီးသင်းသင်းနောက်သို့လိုက်သွား

ရာဒေါ်အေးအေးအိမ်တွင်သင်းသင်းကိုမတွေ့ဘဲ ။ဒေါ်အေးအေးတယောက်ထဲ
အိမ်ခန်းထဲကုတင်ပေါ်ဝယ်ကိုယ်လုံးတီးဆောင့်ဆောင့် ထိုင်ပြီး
သူမ၏လက်ညှိုးဖြင့်စောက်ခေါင်းထဲထိုးပြီး။ ကလိ၍ကစားနေသည်။ ကိုဇော်
ဝင်းသည်အသံမပေးဘဲကြည့်ကောင်းကောင်းနဲ့ကြည့်နေရင်း သူ၏လီးကြီးက
လဲချိုးမရအောင်တောင့်တင်းလာတော့သည်။

ထိုအချိန်မှာဒေါ်အေးအေးသည်လက်တချောင်းထဲထိုးကစားနေရာ
အားမလိုအားမရဖြစ်နေပြီး။ လက်နှစ်ချောင်းပူး၍ယောက်ျားနဲ့မိန်းမဆက်ဆံ
ကြသလိုသွင်းလိုက်နှုတ်လိုက်လုပ်ပေးရာ။ ပြတ်ပြတ် ပြတ်ပြတ် အသံနှင့်
အတူ။ဒေါ်အေးအေးသည်အရှိန်ကောင်းပြီးမှိန်းနေချိန်ဝယ် ကိုဇော်ဝင်းသည်
သူ၏ချိုးမရသောလီးကြီးရဲ့ဒါဏ်ကိုမခံမရပ်နိုင်ဘဲတံခါးအသာတွန်းဖွင့်ပြီး
အထဲ ဝင်သွားခါ။ဒေါ်အေးအေးရဲ့ဖြူဖွေးတောင့်တင်းသောကိုယ်လုံးကြီးကို
ပွေ့ဖက်ပြီး။ပါးပြင်နှစ်ခုကိုဘယ်ညာပြန် နမ်းလိုက်သောအခါ။ “အောင်မလေး
ရှင် ရှင် ကိုဇော်ဘာလာလုပ်တာလဲ ဟင်” “အော် အေးကလဲဗျာ လာရင်း
ကတော့သင်းရှိတယ်ဆိုပြီးလာတာပါဘဲ။

အခုတော့” “အခုတော့ဘာဖြစ်သလဲ ကိုဇော်” “အခုတော့ဘာဖြစ်သလဲလို့
မေးနေရသေးလားအေးရယ်။ အေးရဲ့ဆန္ဒ။ကိုဇော်ရဲ့လိုအပ်မှုစည်း ကြဘို့
ဖြစ်လာတာပေါ့။” နောက်ပြီးအေးရဲ့မာတင်းနေသောနှို့အုံနှစ်လုံးကိုဘယ်ညာ

ပြန်ပြီးစို့လိုက် လျှာနဲ့ထိုးလိုက်ပြုပြင်နှုန်းနေပြီး ၊အေးရဲ့ညောင်ရွက်ပုံသီရိစောက်
ဖုတ်လေးအားလက်ဖြင့်ပွတ်သပ်၍ဆော့ကစားပေးနေရာ ။အေးသည်အခုန
ကသူလုပ်တာထက်သာနေ၍မျက်လုံးအစုံမှိတ်ခါတဟင်းဟင်းဖြင့်နတ်သျှီး
စည်းစိမ်ခံစားနေရာ သည်၊ “အော် ဒါထက်အေးကျွန်တော်အခုလိုပိုင်ရှင်ခွင့်မ
ပြုသေးဘဲဝင်လာပြီး၊ပိုင်စိုးပိုင်နင်းပြုတာစိတ် မဆိုးပါဘူးနော်ဟုတ်လား” “အို
ကိုဇော်ကလဲမေးနေစရာမလိုတော့ပါဘူး။

ကာယာကံမြောက်ဖြစ်နေမှတော့စိတ်ဆိုးဘို့လို သေးလားဟင်” “အော် အေး
သင်းသင်းဘယ်သွားသလဲဟင်” “အောင်မယ်လေးအရေးထဲအရာပေါ်ရပြန်
ပြီ။ရှင့်မယားသင်းလေးစီစီတို့အိမ်သွားတယ်” “ဟင်း ကောင်းလိုက်တာကဲပါ
အရသာပျက်ပါ့မယ်။” ကိုဇော်ဝင်းသည်အေးရဲ့ဆန္ဒကိုသိ၍ဘယ်ပုံစံယူ၍လိုး
ရမည်ကိုအတွေးဝင်ရင်းလက်ဖြင့်စောက် ဖုတ်အတွင်းထိုးသွင်းကလိမ္မေပေး
နေရာ။ အေးအေးသည် တဟင်းဟင်း ဖြစ်ကာတွန့်လိမ်ကောက်ကွေးကာ
“ကဲ ကိုဇော်လိုးပါတော့ရှင်” “လိုးပါမယ် အေးရယ် အေးရဲ့စောက်ဖုတ်လေး
ကညောင်ရွက်လေးနဲ့တူတော့ဘယ်ပုံစံလိုးရမယ် ဆိုတာစဉ်းစားနေလို့
ပါ” “အော်တော်တော်ထီကာချဲ့တဲ့လူဘဲနော်၊ရှင့်သဘောရှင်ကြိုက်သလိုသာ
ပြော။ အေးဘယ်လိုနေရမလဲ” ဒီအခါကျမှကိုဇော်ဝင်းသည်အေးကိုပဆစ်
တုပ်ထိုင်စေပြီး လက်နှစ်ချောင်းရှေ့ပစ်၍ခေါင်းကိုကုတင်နှင့်ထောက်ကာခါး

ကနေကိုင်မ၍ ထားသောအခါအေးရဲ့စောက်ဖုတ်လေးသည်နောက်သို့
အစွမ်းကုန်ပြုး ထွက်နေတော့သည်။

“ကဲ အေး အဲဒီအနေအထားတိုင်းနေနော်၊ ကိုဇော်လိုးတော့မယ်” ဆိုကာ
သူ၏ထောင်မတ်နေသောလီးကြီးဖြင့်နောက်ကနေမတ်တတ်ရပ်၍။
အေး၏ခါးဆစ်နှစ်ဘက်ကိုနောက်သို့ ဆွဲ၍ပြုးထွက်နေသောအေး၏စောက်
ဖုတ်ဝသို့တော့ထားပြီး၊ “ဒီမှာ အေးအကြိုက်ကိုဇော်စိတ်တိုင်းကြလိုးတော့မယ်
နော်” “ဟုတ်ကဲ့ရှင်ရယ် ဒီကလူကဖြင့်အနေခက်လှပြီ။ ဘယ်လိုလုပ်ထားမှန်း
မသိပါဘူး” ကိုဇော်ဝင်းသည်တော့ထားသောလီးကြီးနှင့်ခါးဆွဲကာထိုးသွင်း
လိုက်ရာ။

ဖွတ် ဗျစ် အသံနှင့်တ ဝက်သာသာဝင်သွားသဖြင့်အေးသည်လေးဘက်ကုန်း
ထကာ။ “အမလေး ကျွတ်ကျွတ် အား ဟုတ်ပြီး အား ကောင်းအလို ရှိး
ကောင်းလိုက်တာ ကိုဇော်ရယ်။ အားဟင်း” ထိုအခါကိုဇော်ဝင်းသည်အေး
ခါးဆစ်ကိုဆွဲ၍စိတ်ကြိုက်အချက်ပေါင်း၆၀-ခန့်အချက်ပိုင်ပိုင်လိုး ပေးလိုက်
ရာ။ ဖွတ် ဖတ် ဖတ် စိစုပ်စုပ် ဖွတ် စုပ် ပလပ်စုပ်။ အခေါင်းသံဆူညံပြီးနှစ်ဦး
သားမှောက် လျှက်သားထပ်၍မိန်းနေလေတော့သည်။ မစီစီသည်ဒရိုင်ဘာကို
ဘတင်နှင့်ညနေစောင်းလေးတွင်မအေးအေးအိမ်သို့ကားဖြင့်ရောက်လာ ကြ
သည်။ သုံးဦးသားစကားပြောနေကြပြီးမစီစီကကိုဘတင်ဘက်သို့လှည့်၍။ “ဘ

တင်ရေကန်တော်မင်ရပ်ရှင်ကုမ္မဏီမှာ။ ကိုပတ်ကားရှိတယ်သွားခေါ်ပေးစမ်း”
“ဟုတ်ကဲ့” ဆို၍ကိုဘတင်ထမည်အပြုတွင်။ မအေးအေးက “ကိုဘတင်ရေ
ကားကြုံတုန်းညဈေးတန်းလိုက်ချင်လို့ကျမပါလိုက်မယ်။”

“စီစီ ဒီမှာနေအုံးနော်။ မမအေးညဈေးတန်းသွားအုံးမယ်” ဆိုပြီး နှစ်ဦးစလုံး
အတွက်အကွက်ဆင်လိုက်သောအခါ။စီစီ ကလဲသဘောတူခွင့်ပြု၍ကိုဘတင်
နှင့် အေးအေးတို့ထွက်သွားကြ၏။ ကိုဘတင်သည်ကိုပတ်ကားကိုသွားပြော
ပြီးကန်တော်ကြီးစောင်းသို့အေးအေးနှင့်အတူကား မောင်းထွက်သွားလေ
သည်။ “ဒီမှာအေး ကိုတို့ဒီမှာစမ်းသွားကြရအောင်။ ဒါမှစီစီတို့လဲလွတ်လွတ်
လပ်လပ်ချစ်ကြပါစေ။ ကိုယ်တို့အေးတို့လဲလွတ်လပ်တာပေါ့နော်” ဆို၍ကန်
တော်ကြီးစောင်းတွင်နှစ်ဦးသားတစ်စမ်းထနေကြတော့သည်။ ကိုပတ်ကား
လဲဖဲ-နာရီခွဲလောက်တွင်မစီစီရှိရာသို့အမြန်ရောက်ရှိလာပြီး။

အခန်းထဲသို့လှမ်းကြည့် လိုက်သောအခါ စီစီသည် အခန်းတွင်းဝယ် ဘလာ
ကျင်းပြီးလျှက်ဆားပုလင်းနဲ့စောက်ခေါင်းတွင်းသွင်း၍စမ်း သွားနေတာကို
မြင်ရလေသည်။ ကိုပတ်ကားသည်မဆိုင်းမတွဘဲမစီစီဘေးရောက်သွားပြီး။နို့
နှစ်လုံးကိုဆွဲ၍ပါးပြင်လေးကိုမွှေးမွှေးပေးလို က်တော့မှစီစီသည်လန့်ပြီးလျှက်
ဆားပုလင်းလက်ကလွတ်ကြသွားလေသည်။ “အောင်မယ်လေး မောင်ရယ်

လန့်လိုက်တာ” “မလန့်ပါနဲ့စီရယ် မောင်အချိန်မီရောက်လာမှဘဲ။ ကဲ မောင်
တို့ပျော်ပျော်ပါးပါးစခမ်းသွားရ အောင်” ဆို၍အဝတ်အစားများအကုန်
ချွတ်၍နှစ်ဦးစလုံးဘာလာကျင်းကြလေသည်။ ကိုပတ်ကားသည်စီစီ၏ခြေနှစ်
ချောင်းကိုထောင်၍သမရိုးကျလိုးရန်ပြင်လိုက်သောအခါ။

“အိုး ဟိုး ဟိုး ဒီလိုလိုးလို့ဘယ်ကောင်းမလဲ။ ကျမစောက်ပတ်လေးသွေးပူ
သွားအောင်ရှင်ပြုစု ပေးအုံးမှပေါ့။ နောက်မှ ဘယ်ပုံစံလိုးရင်ကောင်းမယ်ဆို
တဲ့အနေအထားကိုကျမစီစဉ်ပေးမယ်။” ကိုပတ်ကားသည်စီစီအမိန့်အတိုင်းစီ
စီရဲ့ဖေါင်းကြွနေသောစောက်ပတ်လေးကိုလက်ဝါးနှင့်အ ချက်၂၀- လောက်
အုပ်ပေးပြီး။ မုန့်ပေါင်းလိုဖေါင်းလာသောအခါ။ လက်ညှိုးနှင့်ထိုး၍ကလိပေး
ပြီးစုထွက်လာသောစောက်စေ့လေးကိုလက်မနှင့်ဖိချပေးနေလေ၏။ စီစီသည်
အောက်မှဖင်ကြွတက်နေပြီးတဆတ်ဆတ်ခုန်၍ငါးရနံ့ပြာလူးဖြစ်နေပြီး။

“ကဲမောင် ကုတင်အောက်ဆင်းပြီးမတ်တတ်ရပ်ကျမခါးအောက်ကခေါင်းအုံး
နှစ်လုံးခံပေးခြေနှစ် ချောင်းကုတင်အောက်တန်းလန်းချပေးမယ်” ဆို၍ ကု
တင်စွန်းတွင်ခါးအောက်ကခေါင်းအုံးခံ၍ကျော့ချပေးလိုက်ရာစီစီ၏စောက်
ပတ်လေးသည် ၃-လက်မလောက်အပေါ်သို့ဖေါင်းတက်ပြီးစောက်စေ့ လေး
ပြူးထွက်နေ၏။ ထိုအခါကိုပတ်ကားသည်စီစီရဲ့ခြေနှစ်ချောင်းထမ်းပြီး။ပုခုံးနှစ်

ဘက်ကိုလက်နှင့်ဆွဲကာအချက် ပေါင်းများစွာဖိလိုးပေးလိုက်ရာ။ ဖွတ် ဘွပ်
ဖွတ်ဘွပ် ဟုလိုက်ခေါင်းသံနှင့်အတူ “အမလေး လေး အား ကောင်း ကောင်း
လှချည့်ရဲ့ အား” ... ပြီးဲ့ဲ့ဲ့